

שמעון הכסטר, ת.ז. 000388587

בעניין:

ע"י ב"כ עוה"ד אופיר טל ו/או לואיז ספורטס ואח'
טל, קדרי, שמיר ושות' - עורכי דין
מרח' וושינגטון 4, ירושלים
טל. 02-5674000 ; פקס. 074-7137001

המערער

- נ ג ד -

1. נציבות שירות המדינה
2. מדינת ישראל – משרד האוצר
3. הממונה על הגימלאות

שלושתם על ידי ב"כ עוה"ד חן אדרי ואח'
פרקליטות המדינה
רחוב צאלח א-דין, ירושלים

המשיבות**בקשה לצירוף מוצגים**

בית הדין הנכבד מתבקש לאפשר למבקש לצרף לתיק הערעור דוגמאות לפניות הרבות שפנה למשיבות בטרם הגשת התביעה בבית הדין קמא, ודוגמאות לתשובות שקיבל (המסמכים מצורפים במעטפה סגורה ולא ייסרקו למערכת נט המשפט).

<p>ט"ז טבת תשפ"א, 31/12/2020 תיק 2514-07-20 רש' אפרת קוקה</p>	<p>להלן פירוט הדברים וניס</p>
<p>הבקשה תידון במסגרת הדיון לפני המותב ביום 4.1.2021.</p> <p>1. המבקש הגיש לבית הדין קמא תביעה בנוגע לגימלה שהוא מקבל ולזכויות אחרות המגיעות לו. בית הדין קמא דחה את התביעה על הסף, ובין היתר קבע כי המבקש לא פירט את מועדי הפניות למשיבות ולא צירף אסמכתאות. המבקש הגיש ערעור על פסק הדין (הוא הערעור שבכותרת).</p> <p>המבקש סבור, בכל הכבוד, כי שגה בית הדין קמא בעניין (אי) צירוף, מאחר שבכתב התביעה לא היה עליו לפרט את כל מועדי הפניות ובוודאי שלא היה עליו לצרף את האסמכתאות לפניות אלה או את הפניות עצמן. המבקש הבהיר כבר בכתב תביעתו כי פנה פעמים רבות למשיבות, כאשר התשובות ניתנו באיחור רב ונוסיף כי לא תמיד ניתנה תשובה לטענותיו ושאלותיו). מכל מקום, בכך מילא המבקש את חובתו לפירוש במסגרת של כתב תביעה.</p> <p>2. בוודאי שלא היה מקום לסלק את תביעתו של המבקש על הסף מבלי שניתנה לו ההזדמנות להציג את הראיות שבידיו. ודוק – סילוק התביעה על הסף נעשה בטרם החל שלב ההוכחות, ולמעשה אף החל לפני שלב גילוי המסמכים, כך שלמבקש לא ניתנה הזדמנות להציג את ראיותיו בפני בית הדין קמא.</p>	<p>תמצית הבקשה</p>
<p>*** נחתם דיגיטלית ***</p>	

3. למען הזהירות, מבקש המערער להציג בפני בית הדין קמא את עשרות הפניות והתשובות, במכתבים ובהודעות דואר אלקטרוני, על מנת שלא יהיה צל של ספק כי אכן כך היה דבר ועל מנת שבית הדין הנכבד יתרשם מהמאמצים שהשקיע המערער במאמץ לא להגיע לערכאות. מכאן הבקשה.

רקע עובדתי

4. במסגרת כתב התביעה שהגיש המבקש הוא התייחס, בין היתר, לפניותיו הרבות למשיבות ולעיתים הבלתי נסבל ובלתי מוצדק במתן התשובות לפניותיו.

5. לדוגמא, בסעיף 7 לכתב התביעה כתב המבקש כי –

"בתמימותו סבר התובע כי מדובר בטעות שנעשתה בענייניו והיא תתוקן, בלא צורך להטריח את מערכת המשפט. התובע פעל במשך זמן רב מול הגורמים הרלוונטיים בתקווה לשנות את רוע הגזירה. אלא שהנתבעות הוסיפו חטא על פשע בעיכוב בלתי מתקבל על הדעת במענה לפניותיו של התובע, ולבסוף דחו אותו ללא כל הצדקה חוקית" (ההדגשה במקור – א.ט.).

6. בפרק ב.8. לכתב התביעה, הנושא את הכותרת "הסחבת הבלתי נסבלת בטיפול בפניותיו של התובע", התייחס התובע ביותר פירוט לסוגיה זאת.

כך, בסעיפים 44 ו- 45 רישא לכתב התביעה, כתב המבקש –

"44. התובע, בתמימותו, האמין כי לאחר הצגת טענותיו תתקן המדינה את הטעויות שנפלו בענייניו, ללא צורך בהתערבות של בתי המשפט, ובהתאם לכך הוא פנה לכל הגורמים הרלוונטיים על מנת למצוא פתרון.

45. כדי לא להלאות את בית הדין הנכבד, לא נפרט בשלב זה, במסגרת כתב התביעה, את כל הפניות הרבות של התובע לנתבעות או מי מהן, את ההתחמקות השיטתית מפניותיו וטענותיו, כמו גם את עגמת הנפש הקשה והמתמשכת שנגרמה לו מתחושת "החיזור אחר הפתחים" ומהתגובות שקיבל, שעיקרן "תמתיך" ו"בודקים" את הנושא, וזאת לאורך תקופה של כ-6 שנים(!)...". (ההדגשות אינן במקור – א.ט.).

7. בסעיפים 80.2 ו- 80.3 הוסיף המבקש –

"80.2. התובע פנה עשרות פעמים, ואולי אף למעלה מכך, בפניות חוזרות ונשנות, שלרוב זכו להתעלמות. לא כך חשב התובע ליהנות משנות הפנסיה, ולא זאת הדרך בה נדרשת המדינה לפעול בענייניו של כל עובד וגמלאי, ועל אחת כמה וכמה במי ששירת את המדינה תקופה כה ארוכה בתפקידים בכירים.

80.3. בהקשר לשעות העבודה שהתובע השקיע לא יהיה מיותר להזכיר כי ע"פ נתוני העזר בתלושי השכר ערך שעת עבודה של התובע (שכר בסיס, לפני תשלומים נלווים) עולה על 200 ש"ח לשעה, כאשר התובע השקיע במהלך שנים מאות שעות, אם לא למעלה מכך, בניסיונות לשכנע את המערכת בצדקתו". (ההדגשות אינן במקור – א.ט.).

8. המשיבות הגישו לבית הדין קמא בקשה לסילוק התביעה על הסף, בין היתר בטענות של התיישנות. בית הדין קמא קיבל את הבקשה. בסעיף 44 סיפא לפסק הדין קבע בית הדין קמא, בכל הכבוד – בשוגג, את הדברים הבאים: "... התובע לא הציג לפנינו אסמכתאות למכלול הפניות האמורות, לא הבהיר את מועדן, ובפרט לא ציין מתי פנה לנציבות שירות המדינה לראשונה בעניין זה".

נימוקי הבקשה

9. המבקש סבור, בכל הכבוד, שלא היה עליו לצרף את המסמכים האמורים בשלב של הגשת התביעה, וזאת בהתחשב בהוראות תקנות בית הדין לעבודה (סדרי דין), תשנ"ב – 1991 (להלן: "תקנות סדר הדין").

המבקש יוסיף ויטען כי בהתאם לתקנות סדר הדין היה עליו לפרט את – "העובדות המהוות עילת התובענה, ואימתי נולדה" והוא עשה כן. מאחר שבקשה זאת אינה עוסקת בשאלה האם היה על המערער לצרף את המסמכים לכתב התביעה או לאו, לא נרחיב בסוגיה זאת במסגרת הבקשה.

10. על כן, ועל מנת שההכרעה בתיק, שלפי בית הדין קמא התבססה בין היתר על אי הצגת הראיות בשלב הגשת התביעה, לא תתקבל מבלי שאלה הוצגו בפני בית הדין הנכבד, יבקש המערער כי בית הדין הנכבד יאפשר לו להציג את עשרות הפניות, שכוללות פניות במכתבים, בסיכומי ישיבות ובאמצעות דואר אלקטרוני, וכן את התשובות שקיבל, וזאת על מנת שהתמונה המלאה תהיה בפני בית הדין הנכבד.

11. מבלי לגרוע מטענותיו כי שגה בית הדין קמא כאשר עסק בסוגית הראיות במסגרת בקשה של סילוק על הסף, המערער יוסיף ויטען בעניין זה כדלקמן:

11.1. סילוק התביעה על הסף נעשה בטרם הגיע שלב הגשת הראיות, ולכן, הלכה למעשה, למבקש לא ניתנה הזדמנות להציג בטרם ניתן פסק דינו של בית הדין קמא.

11.2. סילוק התביעה על הסף מבלי שניתנה למבקש הזדמנות להציג את ראיותיו, ואף בטרם שלב גילוי המסמכים, יוצר אי צדק ממשי, ופוגע קשות בזכות הגישה של המבקש לערכאות, זכות שהוכרה כזכות יסוד במשפטנו.

מאחר שסוגיית "האסמכתאות" היתה חלק מההכרעה של בית הדין קמא, יש מקום לאפשר למערער להציג אסמכתאות אלה, שלא ניתנה לו הזדמנות להציגן עד כה.

11.3. כידוע, הגשת ראיות חדשות יכולה להיעשות בכל שלב, לרבות בשלב הערעור, כאשר בית הדין קמא בוחן את הסיבה לאי הגשת הראיות והרלבנטיות שלהן:

- אי הגשת הראיות בבית הדין קמא לא נבעה ממחדל או טעות של המבקש. נהפוך הוא – המבקש הבהיר שבכוונתו להציג את הראיות במועד המתאים (שלב הגשת הראיות) והוא אינו מצרפן או מאזכר את כולן, על מנת שלא להלאות את בית הדין קמא.

למעשה, ראיות אלה הפכו לרלבנטיות רק לאחר הכרעת בית הדין קמא;

- הרלבנטיות של הראיות נובעת מהחלטתו של בית הדין קמא, שבפסיקתו קבע כי אי הצגתן פועלת נגד המבקש (אף שכאמור – כלל לא הגיע המועד להציגן).

12. בשולי הדברים נוסיף ונעיר כי **המשיבות אינן מתכחשות לכך שהמערער אכן פנה פעמים רבות לגורמים שונים במדינה** (ראו סעיפים 14 ו- 49 לסיכומי טענותיהן של המשיבות), כך שמדובר במסמכים המוכרים להן, ונמצאים ברשותן.

סיכום הדברים

13. מהאמור לעיל עולה כי המבקש פעל בהתאם לכללים ולתקנות סדר הדין, וכי פסיקת בית הדין קמא פגעה בזכויותיו, והדברים נכתבים בכל הזהירות הנדרשות ובכל הכבוד לבית הדין קמא.

לפיכך, וככל שבית הדין הנכבד סבור שיש רלבנטיות לפניותיו של המערער ולתשובות שקיבל, בשלב של דיון בסילוק על הסף, יש מקום לאפשר למערער להגיש דוגמאות לפניות ולתשובות שקיבל, על מנת שתהיה בפני בית הדין הנכבד התמונה המלאה בעניין זה.

למען הסדר הטוב יודגש כי המסמכים מצורפים במעטפה סגורה, ולא ייסרקו למערכת נט המשפט.

אשר על כן, מתבקש בית הדין קמא לקבל את הבקשה, ולחייב את המשיבות בהוצאותיו, לרבות שכר טרחת עורכי דינו.

ירושלים, היום, 30 בדצמבר 2020.

אופיר טל, עו"ד
טל, קדרי, שמיר ושות' עורכי דין
ב"כ המערער

